

Luxemburg, vergeten land voor het Evangelie

Elk jaar gaan tienduizenden Nederlandse christenen op vakantie naar Luxemburg. Veel contacten met plaatselijke, evangelische christenen zullen ze er niet hebben, want het land telt er hooguit een paar honderd. In die zin zou je Luxemburg een vergeten land voor het Evangelie kunnen noemen. Evangelist Johan Koopman: “De Bijbel is niet eens in het Luxemburgs beschikbaar.”

Koopman is al tien jaar als Nederlandse zending actief in het noorden van Luxemburg. Hij woont temidden van de Luxemburgers. “Dat werkt het beste,” vertelt hij. “Je moet contacten opbouwen en

het vertrouwen van de mensen winnen.” De vruchten op zijn werk worden – zij het nog klein – zichtbaar, hoewel hij het totale aantal evangelische christenen in heel Luxemburg schat op hooguit enkele hon-

derden. “De meeste Luxemburgers staan ver van het Evangelie af. Voornamelijk in de stad Luxemburg, in het zuiden van het land, zijn een paar kleine gemeenten. In het hele land wordt nauwelijks iets aan

zending of evangelisatie gedaan; alleen het Marcus-evangelie is in het Luxemburgs verkrijgbaar.”

Opleiding tot priester

Koopman (55) volgde aanvankelijk een opleiding tot priester. Hij wilde het Evangelie brengen in de Rooms-Katholieke Kerk. Nadat hij in 1981 uit die kerk stapte, volgde hij de Evangelische Bijbelschool in Doorn. Vervolgens raakte hij betrokken bij evangelisatiewerk in Zuid-Limburg en samen met voorganger Ronald Lammers werkte hij verscheidene jaren in de Evangelische Gemeente in Valkenburg.

Toen hij in 1992 in Luxemburg op vakantie was, gebeurde er iets bijzonders. “In een slecht onderhouden kapelletje in Ober-eisenbach zag ik een paar grote beelden van heiligen staan. De trappen naar het altaar waren kapot. Toen ik dacht ‘Hier moet ik niet zijn’, hoorde ik een stem: ‘Zo grauw en zo grijs als het in deze kapel is, zo is het ook in de harten van de Luxemburgers.’

Er kwam een gebed in mijn hart: ‘Here, als dit Uw weg voor mij is, zult U dit wel duidelijk maken.’” Hij ervaaarde in de jaren daarna Gods roeping om temidden van de Luxemburgers te gaan wonen en hun het Evangelie te brengen.

In 2000 was Johan zover om naar Luxemburg te verhuizen, nadat hij er elk jaar al was geweest. Hij had ontdekt dat er in het hele land nauwelijks zendelingen actief zijn. Kerken en zendingsorganisaties hebben eigenlijk geen oog voor het kleine Luxemburg. Hij was wel in contact gekomen met een paar gelovigen die al jaren baden dat er een zending zou komen.

Pionier

Johan is een echte pionier. Op allerlei manieren probeert hij in contact te komen met de plaatselijke bevolking. Zo organi-

Daniel: “Ik ben al twintig jaar christen. Ik heb een last voor mijn land, dat het Evangelie in Luxemburg gebracht zal worden. Nog niet zo lang geleden heb ik me aangesloten bij de kleine groep christenen en Johan Koopman. Samen willen we een gemeente bouwen. In veel plaatsen in Luxemburg is er geen christelijk getuigenis. Wilt u bidden dat het getuigenis hier in het noorden van het land vrucht zal dragen en dat nog velen zich bij deze gemeente aan zullen sluiten?”

Marianne: “Ik ben naar de bijbel-tentoonstelling in Wiltz geweest. Dat sprak me zo aan, dat ik daarna de vijf studieavonden van Johan Koopman heb gevolgd. Daar heb ik de Here Jezus leren kennen en ik heb daardoor veel vrede gevonden. Nu lees ik elke dag in de Bijbel. Verder verheug ik mij op elke bijbelstudieavond. Ik hoop dat er in het noorden van Luxemburg een gemeente zal ontstaan.”

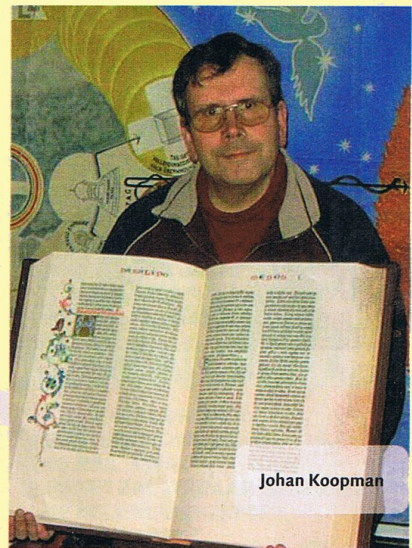
seerde hij twee bijbeltentoonstellingen; één in het kasteel van Wiltz en later één in het kasteel van Vianden. Ook verspreidt hij folders, staat hij af en toe met oude boeken op een vlooiemarkt, en probeert hij op straat gesprekjes met de mensen aan te gaan. Verder organiseert hij twee bijbelstudies in de maand en op de tweede en laatste zondag van elke maand een samenkomst bij hem in huis.

“Ik sla de mensen niet met het Evangelie om de oren, maar probeer vriendschappen op te bouwen. De mensen zien ons snel als een sekte. Ze noemen me nu de evangelische pastor. Ik prijs de Here dat er enkele mensen tot geloof zijn gekomen en enkele anderen interesse tonen. Het zijn geen grote aantallen, maar ik mag het Zaad van het Evangelie strooien, en de zegen begint langzaam zichtbaar te worden. Misschien is hier over twintig jaar wel een bloeiende gemeente.”

“Ik weet dat de Here me voor dit werk heeft geroepen. En iedere keer als het moeilijk is, sleept Hij me er doorheen. Soms komt de situatie erg op me af, zeker wanneer het geld weer bijna op is. Dan vallen er wel eens een paar traantjes. Maar Hij voorziet telkens weer.” Johan beseft dat hij middenin een geestelijke strijd staat. “Af en toe merk ik dat de duivel niet stil zit, maar ik weet ook dat er zonder strijd geen overwinning is.”

De Sterke Toren

Dit zendingswerk in Luxemburg gaat uit van de kleine interkerkelijke stichting De Sterke Toren. Deze stichting steunt ook Ronald Lammers in Venray, die al een jaar of tien de Bijbelgemeente Venray leidt. “Johan is enorm toegewijd aan dit zendingswerk,” vertelt Ronald Lammers. “Diverse zendelingen zijn wel aan de slag gegaan in Luxemburg, maar vertrokken weer toen resultaten uitbleven. Maar Johan blijft. Hij weet zich door God geroepen. En het mooie is dat er nu vruchten op

Johan Koopman

zijn werk zichtbaar beginnen te worden. Vanmorgen belde hij mij en vertelde dat een dochter van een van de gemeenteleden tot geloof is gekomen en dat nog twee andere mensen belangstelling voor het Evangelie en het geloof tonen.”

“Het is opmerkelijk dat zendingsorganisaties Luxemburg in feite vergeten,” merkt Ronald op. “Ik heb het gevoel dat zendingswerk dichtbij, zoals in Luxemburg, minder wordt gewaardeerd dan zendingswerk ver weg, in moeilijke gebieden.”

Wat kunnen wij doen voor Luxemburg? Ronald Lammers heeft tal van ideeën. “Het gebed is het allerbelangrijkste. Laat kerken en gemeenten Luxemburg gaan zien als zendingsland. Er zouden zo diverse zendelingen aan de slag kunnen gaan. Misschien is het een idee voor gepensioneerden om er een poosje te gaan wonen en zich bijvoorbeeld aan te sluiten bij de gemeente in wording van Johan Koopman. In een halve dag sta je in Luxemburg. Johan kan ook wel hulp gebruiken, bijvoorbeeld om te folderen. En misschien is het een idee voor bijbelschoolstudenten om stage te lopen bij Johan.”

‘De Bijbel is niet eens in het Luxemburgs beschikbaar’

U kunt contact opnemen met Johan Koopman via: eliatha.jk@gmail.com; tel.: 00352.26957478.

Ook een bezoekje stelt hij zeer op prijs. www.desterketoren.nl

TEKST: Dirk van Genderen

FOTO STRAATBEELD: Hollandse Hoogte